

พระราชบัญญัติ
อนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยอนุญาตตุลาการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๖๒”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น
ไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๒/๑ อนุญาตตุลาการซึ่งเป็นคนต่างด้าว มาตรา
๒๓/๑ มาตรา ๒๓/๒ มาตรา ๒๓/๓ มาตรา ๒๓/๔ มาตรา ๒๓/๕ และมาตรา ๒๓/๖ แห่งพระราชบัญญัติ
อนุญาตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕

“หมวด ๒/๑
อนุญาตตุลาการซึ่งเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๒๓/๑ คู่พิพาทอาจตั้งคนต่างด้าวเป็นอนุญาตตุลาการคนเดียวหรือหลายคนเพื่อ
ดำเนินการทางอนุญาตตุลาการในราชอาณาจักรได้

ในกรณีที่มีการตั้งอนุญาตตุลาการตามมาตรา ๑๘ หรือมีการตั้งอนุญาตตุลาการตามความ
ตกลงของคู่พิพาท อาจมีการตั้งคนต่างด้าวเป็นอนุญาตตุลาการก็ได้

มาตรา ๒๓/๒ ในกรณีที่มีการตั้งคนต่างด้าวผู้อยู่นอกราชอาณาจักรทำหน้าที่อนุญาตตุลา
การในราชอาณาจักร อันเป็นการดำเนินการทางอนุญาตตุลาการโดยส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีกฎหมาย
จัดตั้งขึ้นและมีภารกิจที่เกี่ยวข้องในด้านการระงับข้อพิพาทโดยวิธีอนุญาตตุลาการ คนต่างด้าวผู้นั้นอาจขอ

หนังสือรับรองจากส่วนราชการหรือหน่วยงานดังกล่าวเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองและกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวได้

คนต่างด้าวผู้ทำหน้าที่อนุญาตโตตุลาการซึ่งมีสิทธิอยู่ในราชอาณาจักรอยู่แล้ว อาจขอหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งได้

มาตรา ๒๓/๓ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานตามมาตรา ๒๓/๒ ออกหนังสือรับรองเพื่อให้อนุญาตโตตุลาการซึ่งเป็นคนต่างด้าวทำหน้าที่ได้ตามกฎหมายหรือข้อบังคับการดำเนินการทางอนุญาตโตตุลาการที่ตกลงกันเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๓/๔ และมาตรา ๒๓/๕

หนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้มีรายละเอียดอย่างน้อย ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อและที่อยู่ของส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ออกหนังสือรับรอง

(๒) หมายเลขของข้อพิพาทหรือรหัสข้อพิพาทที่อ้างอิงได้

(๓) ชื่อตัว ชื่อสกุล และสัญชาติของอนุญาตโตตุลาการ

(๔) เลขที่หนังสือเดินทางของอนุญาตโตตุลาการ

(๕) ระยะเวลาประมาณการในการดำเนินการทางอนุญาตโตตุลาการ

ในกรณีที่มีการดำเนินการทางอนุญาตโตตุลาการยังไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ได้ประมาณการตามวรรคสอง (๕) อนุญาตโตตุลาการอาจขอหนังสือรับรองใหม่ได้

มาตรา ๒๓/๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้อนุญาตโตตุลาการซึ่งได้รับหนังสือรับรองตามมาตรา ๒๓/๓ แล้ว มีสิทธิได้รับอนุญาตให้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้ตามระยะเวลาที่กำหนดในหนังสือรับรอง แต่ไม่เกินระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๒๓/๕ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ให้อนุญาตโตตุลาการซึ่งได้รับหนังสือรับรองตามมาตรา ๒๓/๓ และได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรมีสิทธิทำงานในราชอาณาจักรตามตำแหน่งหน้าที่ของตน

ให้นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวออกใบอนุญาตทำงานให้แก่อนุญาตโตตุลาการตามวรรคหนึ่ง และในระหว่างที่ดำเนินการออกใบอนุญาต ให้อนุญาตโตตุลาการดังกล่าวทำงานไปพลางก่อนได้

มาตรา ๒๓/๖ ในการดำเนินการทางอนุญาตโตตุลาการในราชอาณาจักร คู่พิพาทอาจตั้งคนต่างด้าวเป็นผู้รับมอบอำนาจคนเดียวหรือหลายคนเพื่อทำหน้าที่แทนตนได้ และให้นำบทบัญญัติในหมวดนี้มาใช้บังคับแก่ผู้รับมอบอำนาจดังกล่าวโดยอนุโลม”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการดำเนินการทางอนุญาตโตตุลาการในราชอาณาจักรได้มีการตั้งคนต่างด้าวทำหน้าที่อนุญาตโตตุลาการและผู้รับมอบอำนาจของคู่พิพาท ซึ่งการเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคนต่างด้าว ดังนั้น เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลดังกล่าวในการเข้ามาดำเนินการ

ทางอนุญาตตุลาการในราชอาณาจักรและได้รับใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ชญาณิช/จัดทำ
๑๗ เมษายน ๒๕๖๒

นุสรุ/ตรวจ
๑๘ เมษายน ๒๕๖๒

---

^[๑] ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๖/ตอนที่ ๔๙ ก/หน้า ๖๒/๑๔ เมษายน ๒๕๖๒